

Miraç

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ لَمَّا أُسْرِيَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثًا أُعْطِيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ وَأُعْطِيَ خَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَعُفْرَ لَيْمَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ مِنْ أُمَّتِهِ شَيْئًا الْمُقْحَمَاتُ

Muhterem Kardeşlerim!

Miraç, kısaca, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Kâbe'den Mescid-i Aksa'ya ilahî bir yolla götürülmesinden sonra Mescid-i Aksa'dan göklere çıkarılması olayıdır. Miracın nasıl gerçekleştiğinden ziyade, "Burada Peygamber Efendimiz'e, dolayısı ile ümmeti olarak bizlere ne verilmiştir?" sorusunun cevabı daha önemlidir. Bu sorunun cevabını, sahabenin gençleri arasında yer alan, ancak ilmi ve fıkhi ile meşhur olan, Hz. Ömer'in oğlu Abdullah ibn Ömer nakletmektedir: "Allah resulü geceleyin götürüldüğünde (miraçta) ona şu üç şey verildi: 1- Beş vakit namaz, 2- Bakara suresinin son kısmı (Âmenerrasûlü), 3- Bu ümmetten Allah'a şirk koşmayan kimselerin günahlarının bağışlanacağı müjdesi."¹

Muhterem Müslümanlar, Genç Kardeşlerim!

Dikkatle dinleyin! Günümüz materyalist mantığıyla ve nefisleri cenahından bakanlar, "Bu nasıl bir hediye? Böyle hediye mi olur?" diyebilirler. Ama Efendimiz'in hediyesi öyle bir hediyedir ki, kurtuluşun ve ebedî saadetin yoludur. Bunlardan birincisi namazdır. İlk hediye olan bu namaza biraz yakından bakalım: Namaz, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in "gözümün nuru"² dediği bir ibadettir. Göz nuru demek, insanın sığınıp, sükûnet bulduğu, huzura kavuştuğu şey demektir. Öyle ise, huzurumuzun kaynağı ve sükûnetimizin sığınağı namaz olmalıdır. Namaz, Rabbimiz'e kulluğumuzu izhar ettiğimiz en önemli ibadet olarak sâlih amellerin başında gelir. Yine Efendimiz, sadece sabah namazı öncesinde kılınan iki rekât sünneti tarif ederken, "Sabah namazının iki rekât sünneti dünya ve dünyadaki her şeyden

daha hayırlıdır."³ buyurmaktadır. Sadece sabah namazının sünneti bir dünya dolusu hediye değil, daha kıymetliyi, farz namazlarını, cuma ve bayram namazlarını düşünecek olursak, sadece namaz müjdesinin bile ne kadar büyük bir hediye olduğunu anlayabiliriz.

Miraç hediyelerinden bir diğeri Bakara suresinin son ayetleridir. Bu ayetlerde Müslüman'ın gayba inanışının bir sistemi verilmekte, ilk insandan beri vahyin sürekliliği ve aynılığına, yani değişmezliğine vurgu yapılmaktadır. Buna göre, Âdem (a.s.)'in da, İbrâhim ve İsâ (a.s.)'in da getirdiği vahiy, Hz. Muhammed'in getirdiği vahiy ile aynıdır. Bunların hepsine iman ediyor ve bu imanımızın gereği olarak itaat edip boğun ediyoruz.

İşte bu şekilde Rabbimiz'in miraçta bizlere armağanlar verdiğini, hediyelere boğduğunu görüyoruz. Buna rağmen hata edersek, O'ndan bizi bağışlamasını diliyoruz. Günaha yatkın ve ihmalkâr olan insanoğlu için bu ne kadar da büyük bir hediyedir!

Rabbimiz bize neye, nasıl iman etmemiz gerektiğini, çıkmaz sokaklara girdiğimizde nasıl tevbe edip ona sığınacağımızı öğretmektedir. Hutbemizi Âmenerrasûlü ismiyle bilinen ayetlerin meali ile bitirelim:

"Peygamber, Rabbi'nden kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: 'Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz.' Şöyle de dediler: 'İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır.' Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden fazlasını yüklemez. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): 'Ey Rabbimiz! Unutur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yüklemeyin! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.'"

¹ Muslim, İman, 173; Bab 6

² Nesaî, İshratu'n Nisâ, 2; H. No: 3940

³ Nesaî, Kıyamu'l-Leyl, 162; H. No: 1759